

حیکمەتی ئیّمە گریان بوو بە دیار وشەوہ!*

بوشر کەسنەزانی

دەستپیک:

ئەم باسە خویندەنەوہیەکی کورتی ئەزمونی جیاوازی سێ شاعیرە (دلاوەر قەرەداغی، پېیوار سیوہیلی، هیوا قادر) کە فەزایەکی ھاوبەش بەیەکیانەوہ دەبەستیتەوہ و پێدەدات بە ئیّمە تا بەیەکەوہ باسیان بکەین، ھاوتا لە ناخودى ئەو فەزایەشدا رینگەى جیاوازی شیعیریان ھەبەو سنورەکانیان لە یەك جیادەکاتەوہ. ئەوہى وادەکات قسە لەسەر ئەم شاعیرانە بکەین، تەنھا ئەو دوو خالە نییە (جیاوازی و ھاوبەشى) بەلکو مەبەستمان قسەکردنە لەبارەى ئەو رەگە رۆچوانەى ئەزمونی ئەم شاعیرانەوہ بە ھەست و سۆزى خودى و دواجار ئەتمۆسفرىكى مەنفایى دا، کە وادەکات رۆمانسییانە خۆ بنوینن. بە واتایەکی دى، ئەم شاعیرانە و خویندەنەوہى پێکھاتە ھەلوەشینیان تەنھا رۆانگەى ئیّمە نییە بۆیان، بەلکو دیدى ئاوەلامان ھەبە. پانتایی شاعر وامان لیدەکات خۆمان لە ئاست چرە واتادا راگرین و وردتر تیفکیرین لە پەیف و لە سنورى کارەکەماندا پرسىارى دروست بوو، وەلامى خۆى وەرگریت و نەبیتتە ھۆى تاکە خویندەنەوہ وراگرتنى دەق بەم راقەبە. لەو رۆانگەبەوہ شیعیرى نوێ لە شیعیریەتى خۆیدا، دەرپرینی خودى شاعیرە و بە جۆرىک لە جۆرەکان خالەکانى مانا دەرواتەوہ بۆ چەقى دیارىکراو کە خودە. ئەوا شیعیرى ئەو شاعیرانەش ناکریت خالى بن لەو خودیبە و لە پال گێرانەوہ جۆراو جۆرەکاندا خۆیان نەگێرنەوہ و خودیبەتى شاعیر لە شیعیرەکە دا نەنوینن.

ئەم سێ شاعیرە ئەگەر بە شاعیرى نەوہ دەکانیان بەدەنە قەلەم، ئەوا دەشى وەك سێ دەنگى شیعیرى جودا لییان پرۆانین و دیدگای تەماشاکردمان لەم باسەدا نەبیتتە ھۆى یەك رۆانین و تاکەراککردن، بەلکو ھەولێكى بچوک بێت بۆ خویندەنەوہى ئەو شاعیرانەى کە ئەزمونىكى لیکچوى سیاسى و کۆمەلایەتى نیشتمانىک لیکیان نزیک دەخاتەوہ و رۆانین و ئەندیشەکانیان بەرەو سەرزەمینى جوداى یۆتۆپىایى جیايان دەکاتەوہ. ئەم سێ شاعیرە لە نەوہبەکن دەنگ جودا و سەدا جیا، ھەریەکە و بەھۆى شیوازی خۆبەوہ دەنگى خۆى دەردەخات، بەلام ئەم سببانە لە فەزایەکی ھاوبەشدا لە روى کەشى شیعیریەوہ لیک نزیک دەبنەوہ و گوزارشت لە خود و بابەتگەلێک دەکەن، بەرىنى مەودایەکی شیعیرى بەیەکیانەوہ گری دەدات.

سنورى کارەکەمان لە بەرھەمەکانى (مەلەك رەیحان، زمانى عەشق، سېوى سور) دایە و جاروبار بەرھەمەکانى دیکەش دینە ئاراوہ، بە گشتى بەلای ئیّمەوہ ئەم سێ بەرھەمە دەتوانن قورسایى و قولایى ئەزمونی ئەوان نیشانبدەن. ھەربۆیە بە باشمانزانی کارەکەمان لەسەر ئەو بەرھەمانە بى.

خود وەك سەرەتایەك بۆ گێرانەوہ

دهستپيكي ئىم شاعيرانه له خاليكي بچوك به لام سهره كيبه وهيه بۇ بريني ريگايه كي دورر، ئو خالەش (خود) هوه وهك يه كه سهنتهري پهيوه ندييه كان و سنوري چه سپاوي ناو شلوقيبه كان. هه رسيكيان له ريگاي زمانتيكي به وينه وه گوزارشته كان دهگه يهنن و پاراوي شيعر دهخه نه بهر ديده ده ي خوينهر، ئيمه له م تهوهره دا هه ولده ده ين خويندنه وه بۇ هه ولي هه ريه كيكيان بكه ين:

(زمانى عهشق و زهمه نى ئه نغال) ريوار سيوه يلى يه كي كه له و بهر هه مانه ي خوديتي شاعير له ناو شعردا ده ينووسيته وه، له دهروه و بهر له قوناعى بوون به شيعر، زهين له بير كرده وه كار كردي كه سي و روانيين و ياده وه ريبه كان له روانگه ي فهلسه فه وه و هزره ئه زمون كراوه كانه وه ده رباز بي له زهين و بيتته جيها نى وشه و وينه ي ئيستاتيكى، بۇ گه شتنه قوناعى كاملې و اتا هه وليكي شكست خواردو بوو، نه يتوانيوه ته نها وينه و په يقى هونه ري بنووسيته وه به لكو له گه ليشيدا هه موو ئو كيشمه و گيره و مؤنؤلؤگى ناخى خزاو ته وه نيؤ ده قه كه وه و له شيوه ي وينه ي هونه ري و بيري مه عريفى و ياده وه ري رابردو دا خو ي نواندوه، ئه مه ش ته وژمى شه پؤلى نا تاگايى شاعير ده رده خات له دا چؤراني بېره كانى بۇ ناو شيعره كه، هاوتا له روويه كي دييه وه تاگايى شاعير له هؤينه وه ي ههسته خوديبه كانى به وينه ي شيعرى و زمانى و اتا به خشى نيؤ شيعر.

ئىم قه سيدة به نه فه سيكي دريژه وه، ناؤم يديه كان و شكسته رؤحييه كانى خو يى و نه وه يه ك باسده كات و (زمانى عهشق) دينيته گؤو (زهمه نى ئه نغالى) ي پي ده گيرپيته وه، خوديتي به زمانتيكي ماندووى به سه بر ده ست به شيعر ده كات، (له به رده رگاي قه سيدة وه تا ده روازه ي جه هه نه م خوينم ليده رپژي، بېرينداره له ئه زه لمه وه تا عه ده م) (5، ل 23) په يقى سه رتا گيرانه وه ي حالى خو ييه تى، به زمانى ئيستا، به دوو ديپر بهر له چونه ناو قه سيدة وه، له بهر ده روازه ي شيعردا په سنى خو يى به بېرنداريكي خو ين ليپرؤشتوو ده كات، تا خوينهر بزاني له گه ل كيدا روبه روو بوته وه، به لام ئىم ديپر ناتوانييت پيناسى ته واري بزاني، به لكو دواي چهن د ديپريك وهك ئه وه ي هه ستي به له نكي تيگه شتنى خوينهر كرديت و پرسيارى له روخسارى خوينه ردا به دي كرديت، پيناسى نه ناسراوى خو يى باسده كات كه ئه نغال به ره و نه مانى برده وه، خو يى لي سه نده و ته وه وهك تاك و له ئه نجامى ئه مه ده سته بردارى (شوين كاتيش) بووه وهك هه بوويه كي نه ناسراو، له سنورى ده سه لاتي وشه دا له ئيستا دا يه. ئىم ده ستيپكه به ئاوازيكي كيشدارى شيوه كپ ده ستيپده كات و گيرانه وه له يه كه م خال هه ويه كه خو ييه تى، ده نكي بيستراو شاعيره و هيچى تر له ئارادانييه. هاوينه قورسايى خستوته سه ر وته بيژتيك، باس له بارى ناناسيى خو يى ده كات. به رده و امه له ده ربرين وهك ئه وه ي له بهر خو وه بدوي و ياده وه ري به ريني ده سه لاتي ره هاي دابيتي بۇ گيرانه وه بي ريزه بند كردن و سنوردار كردن.

له گه ل گيرانه وه دا ياده وه ري تي ك ده شكيتريت و توني ده نكي به رز ده بيتته وه، به برياريك كه له ئيستا ي شيعردا ده دريت و خو ي پي بيناده كات، ده ترسيت به هو ي گيرانه وه وه ياده وه ري له چوارچيوه ي خويدا دووباره بيتته وه، هه ر بو يه ده سته وه سان نيه له به رده م نه مانى دا به لكو ده ست پيده كاته وه، بي ئه وه ي بليت له خو ييه وه ده ست پيده كاته وه، كه هه م ژيانه و هه م كؤتاييشه. تاكه كه سي و خوديتي لاي سيوه يلى فراوان ده بي بۇ باس كرني واده ي عهشق و ده يه وي له ريگاي ئيستا گؤيبه وه رابردووى بخاته به رده م له ناوچونه وه، به لام ئيستا ئه و ساتيه، رابردووى گه يانده و ته ئه وه ي هه يه، كاتي كيش حاشا له مه بكات و ده يه وي بۇ دؤزينه وه ي ناسنامه ده ست پي بكاته وه. ناتواني ده رباز بيت له رابردوو، له ريگاي ياده وه ريبه وه رابردوو ده كاته بناغه ي دروست كر دنه وه ي ئيستا و خو ي له ئاينده هه شارده ات. پيدا گرى ده كات له چونه ناوييه وه، ده يه وي له ئيستا دا بؤي، ئيستا يه كه كه ده لاقه يه كي هه يه

بۇ رۋانين و تېكشكانه كان و دارمانه كان و گەردانبونى خۇي و نەتەۋەكەي، بە باچونى خەرمانى عەشقىيان. لە ئىستادا ھەلۋىستە لەسەر جېھىشتى شەھرىار دەكات و دەماخاتە گومانەۋە بەرامبەر بە كەسىتى شەھرىارانەي خۇي و لە رېگاي زمانىكى ناسۆر دەرپرەۋە ۋىنەي شەھرىارىكى عاشقمان نىشان دەدات كە ھەنوكە زەمەن گورزى خۇي لى ۋەشاندوۋە و لە كونجى تەنبايى خۇيدا بى چەك روبەروى ئايندەبوۋە كە لە رېۋەيە بۇ گەشتن. شەھرىارىك كە كات دەبىتتە ۋىنەي دىۋەزمەي ئەنفال و بەردەۋام لەسەر سنگىتى، نايەلئىت بوۋنىكى مرۇف ئاساي ھەبىت لە دەرەۋەي ئەنفالدا. ھاۋكات لەگەلئىشىدا پىرشنگىكى دوور بۇ ژيان لە دەرەۋەي كات بەدەيدەكات، ئەۋىش يادەۋەرى عەشقە زمان دىتتە گۆ و شەھرزادئاسا دەدوئى بۇ ھىشتنەۋەي لەۋ كابوسەدا، بە واتايەكى تر شەھرىارىك لە ناخى دەقدا لە نىۋەزمەنى ئەنفالدايەۋە عەشقىك دىت و رابردوۋى خۇي بۇ دەگىرپىتتەۋە، تا لە گەل ئەنفالدا بىت تا ھاتنى سەرى سالى نۆي. لە ئاستىكى دى و بە راقەيەكى دى، شەھرىار دانىشتوۋە و پاشماۋەي چىرۆكەكانى شەھرزاد دەگىرپىتتەۋە كە ئەۋ نەيگىرپاۋنەتەۋە و بەھۆي جېھىشتنەۋە خولقاندنى و سپاردى بە يادەۋەرى شەھرىار تاكو ئەۋ بۆمان بگىرپىتتەۋە.

لىرادا چىرۆكى عەشق نەك ھەر ناگاتە كاملبون بەلكو بە پەلە تەۋاۋ دەبى ۋە شەھرزاد ديار نامىنى ۋە خۇي دەرەزادەكات و لە سنورى ژيانى سىۋەيلى دەچىتتە دەر، ئەۋدەم ئاۋرەدەداتەۋە لەۋ سالگەلەي ھەندەران كە شەھرزادى ھەبوۋە، لەۋئىشەۋە بىرى بۇ دوورتر بۇ ژيانى نىشتان دەگەرپىتتەۋە پەي بە بەسەرچوۋنى ژيان دەبات لە ژورۋىكى تەرىك و سارد و تەنبايى ۋە خۇي لەبەردەم ھەموۋ ھەرەسەكدا دەبىتتەۋە و چىنگە كرى دەكات بۇ دەستىپىكردنەۋە و شىعر دەكاتە گۆرەپانى يادەكانى.

دەيدگاي شاعىر بۇ عەشقى خۇي زۆر تايىبەتە و لە گۆشەيەكەۋەيە بۇي دەروانىت كە ھەموۋ ھەقىك بە خۇي رەۋادەبىنى بۇ قسە لەسەر كىردنى بى گۆيدانە ۋادەي بەسەرچوۋن و ئەزمونى كۆتايى پىھىتراۋ لەلايەن مەعشوقەۋە. كاتى گىرپانەۋە لە ناۋ تەمى لەدەستدان دايە. لە ۋەھى بەدەستەيىنەۋەدا جگە لە نىشاندانى قورسى عەشق لاي خۇي و ھاۋرەگەزەكانى، بى بەھا كىردنى عەشق نىشان دەدات لەلايەن رەگەزى مى بە گشتى و خۆشەۋىستەكەي بە تايىبەتى. لىرەۋە دەرپرېن تەنھا لە پىناۋ شىكستى پىۋاۋىك دانىيە كە خۆشەۋىستىك لە دەستدەدات ياخود بە جىدەھىلدرىت، بەلكو چۈنە ناۋ ئالۆزى ھاۋكىشەيەكە لە مېژوۋى خۆشەۋىستى نىۋان دوو رەگەزدا و چۆنىيەتى دەست لى ھەلگرتنىيەتى بەبى شىكار كىردن. لە گىرپانەۋەي ئىستاي جېھىشتى (مى) يەۋە بە ھۆي چاۋ كرانەۋە و دونىابىنىي و چۈنە ناۋ سەردەمى مۆدېرنەۋە، دەچىتتەۋە ناۋ مېژوۋى ژنەۋە و پىۋاۋە لەۋ شىكستەشدا قورسى دەسەلاتى خۇي و جۆرىك لە زەبرى خۇي نىشان دەدات لە رابردوۋدا، ھەموۋ ئەۋ ھەۋلانە باسدەكات كە داۋىەتى لە پىناۋ رىزگار كىردنى دا، كەچى سەردەنجام جگە لە جېھىشتن ھىچى لى چىنگ ناكەۋىت. شاعىر ھىشتاش عاشقە و ھەموۋ شتى لە دەست داۋە جەست نەبىت، جەستەش لە لىۋارى لە ناۋچوۋن دايە بەھۆي بىر كەۋتەۋەي بەردەۋامى رىستەي (عەشق تەۋاۋ ھىندە نابا ھەموۋىت بىر دەچىتتەۋە)، ئەمە ئەۋ پەيەقىيە كە شاعىر توشى بەردەۋامى شىعرى دەكات و نايەلئى ھىشتا كۆتايى بە شىعر بىنى، تا دەگاتە ئەۋەي بىر يارىدات سەردەمى بەسەرچوۋە ئەۋىش بەھۆي گوزەرى كاتەۋە. ھەر چەندە لە بنەرەتدا دەزانى بەجۆرىك لە جۆرەكان سەردەمى عەشق بەسەردەچىت، بەلام تەۋاۋ دەستبەردار نايىت و دەيەۋىت لەگەل نەمانى خۇيدا تەۋابى. بە واتايىكى تر ئانى بىرچۈنەۋەي عەشق و تەۋاۋبوۋنى، ھاۋكاتە لەگەل نەمانى ئەمدا. ئەم ۋەك تاك و لەگەل نەۋەكەي دا كە شتىك لە خەۋن و ئەفسانەي رۆژھەلاتى لە رەگى ژيان و شىعرياندا ماۋە، بەلام بە نەمانى خۇيان كە ھەلگىرى عەشقن، خۆشەۋىستىش كۆتايى پى دىت:

نازانم بۆ وا ههسته كه م له گه ل كوچى نه وهى من دا عه شق ده مرى

نازانم بۆ وا ههسته كه م له گه ل وه رىنى په نجه سه رخوشه كانى مندا

ئه وىن مه ستى ناو نامه كان ده دۆرپىنى... (5، ل 62)

ئه وان نه وهىه كن، سه رده مه جياكانى كوردستان و ده سه لاته كان و ناخوشىيه كانى ميلله ته كه يان دى و به ره وه هه نده ران پۆشتن، له گه ل خۆيان عه شقىان برد و به ها كۆمه لايه تىيه كان، له ئه وىش كلتور و فره هه نگىيان هه لگرت و پىكه وه ته باييان به رپا كرد دواى شلۆقىيه كى رۆحى، به لآم له دواى ئه مان نه وه كانى دى، له ئاوه لايى و كرانه وى سنور و ده رگاكانه وه هه موو شتىكى ئه و سه ده ده يه يان فره امۆش كرد و له هه ولى بنيادنانى ژيانىكى جياواز دان كه به شىكى كه مى به هاى سه رده مى پىشووى پىوه يه. ئه مه ش ته نها نىشاندانى جياوازي نه وه كان نىيه، به لكو له گه لىشىدا كوشتنى ئه وىنه وه لاهستنى عه شقى سونه تىيه كه ره سمى نه وهى ئه مانه. پىوانى ئه و نه وه يه ئازادىيان دا به ژنان و له به رامبه رى دا ژنانىان له ده ست دا. سىوه يلى به زمانىكى گازنده ئاسا وىنه ي ئه مه نىشانده دا. ئه گه رچى ده نكى كزه و خه مبار، به لآم بى به ش نىيه له و تۆنه پىاوانه يه ي كه به رده وام قسه كه ره له كۆمه لى كوردى دا بۆ به چاودا دانه وهى ئه و شتانه ي كه بۆ ژننىان كرده. ئه و ده نكه راسته وخۆ سىوه يلى نىيه وه ك تاك، به لكو پىاواگه لىكن كه ئازادىيه كانى ژنان به به ره مه مى ئه رك و ماندوو بونى خۆيان ده زانن:

قفله كانى له ش و ته لقه رىزه كانى فرىن

به ده سته كانى من شان

له گه روى ئه و ئه ژدىه يه ده رمه ينى

ساله هابوو له تارىكتىن قوژنى ئافره تبوونا

منالىيه كانتى قووت ئه دا (5، ل 100)

وتنه وهى ئه مانه بۆ ئه وه يه به ژن (كه هه م ياره و هه م داىكه و هه م مرۆق) بلين ئه وهى ئىمه نه تده ينى وه ك ئازادى وه ك دوو بال بۆ فرىن، تۆ هىچ نىت. له به رامبه رىشى دا هه ر خۆيان بلين ئه وه شى تۆ نه مانده يتى له به هاى ژيان، سۆز، باوه شىك بۆ مانه وه، ئىمه هىچ نىين!!

سىوه يلى له ناو پرۆسه ي شىعردا به دواى خۆيدا ده گه رى تا سه ره نجام شىعرىكى پر له خودىتى ده ئه فرىنى. له روانگه ي ئه م قه سىده وه هىواقادر راي وايه كه زۆرىنه ي شىعره جوانه كانى دونيا، شىعره زاتىيه كانى خۆيانن، (4، ل 19) هه ر بۆيه ره نگانه وهى ئه م خودىيه ش له شىعره كانى خۆيدا به دىده كرى و زۆرىنه ي شىعره كانى سىوى سوور پىك ده هىنىت، له شىعرى (پۆرتىتىك كال كال وه ك شه به نك) دا باره خودى و سۆزدارىيه كانى خۆى باس ده كات و ناخى ده بىته گۆره پانى شىعەر و دوالىزمه كانى ده رونى ده سه وه سانن له ئاست گوزارشت كردن له عه شق دا.

هيندهى ماسىيەك خەمبارم

هيندهى گولتيكى تاليش شاد

بەقەد دەنكىك ھەنار دلم تەرە

هيندهى مورويەكى شينيش دلرەق (9، ل64)

ھەموو دەرپرېنىك دەلالەتە لە خودى خۆى و پەيغەكان دەكاتە خولقېنەرى وینەى ھونەرى تاكو سەرجمەى وینە جوداكانى شيعر وینەيەكى دى پېكدەھېنن كە وینەى خۆيەتى، خوديک كە لە بنەرەتەو شيعر لە خزمەتى دايە و خۆيشى لە خزمەت وشەكاندايە، بەو پېيەى وشەكان دەتوانن دەلالەت بن لە ئەم، ئەميش لە قالبيان بدا و بياخاتە سەر ئيقاعى شيعرەو تا لە چالايى شيعردا دوا وینەى دروست بوو دەبينن كە خودى شاعيرە و دەلى:

من پياويكم له هيچ

من پياويكم له وھم

چەند تنۆكيكم لە مۆم

چەند جي پېيەكم لە بەفر لە سەحرا

خوييكم رزاو بي دەليل، بي مەتوا. (9، ل65)

كۆتاي شيعر زۆر جار راستەقېنەى دەرونى شاعيرە كە لە ترۆپكى بالايەو بەرەو شاردنەو مى تاشكرا دەچى، بەلام بە كشانى شيعر و روتبونەو شاعير لە خەيالدا، بەرەو بي باكى دەچى و دەگاتە ترۆپكى خودناسى و لە دامىنى شيعردا چرى دەكاتەو و دەرى دەپرېت. ئەزمونى شيعرى ھىواقادر لە خوديەتدا و لە بازنەى ھەستيارى خۆشويستندا بە چەشنى رېيوارسيوھىلى تېكشكاو نييە، بەلكو ئەزمونىكى عەشق ھەلگرتوى ئايندەيە، چركەساتى شيعر كاتى گۆرپنەوھى بەردەوامى خۆشەويستىيە بەبى نیشاندانى زەمەنى لە دەستچوون. لە شيعرى (رۆژيک لەم شارە كچيكم خۆشەوى) چركەساتى سەرھەلدانى خۆشەويستىيە كە پېويستى بە گوزەرى كاتە بۆ چەسپاندىن لە خودى خۆيدا، كەشيكى رۆمانسى فەراھەمبووى دېنيتتەو كە ناوئيشانى شيعرەكە پى تەواودەكات و بە سوپى خۆى دەگەيەنيتتەو، بەلام لە شيعرى (كە با ھەليكرد نامەيەك بنيرە)دا شاعير لە سەردەمى خۆشەويستى خۆيدا و ھيچ ئامازەيەك نابينرېت كە گوزارشت لە قەيرانى عەشق بكات، بەلكو بەردەوام لە پەيوەندى عاشقانەدايە.

بە شېوھەكى گشتى بوونى عەشق لاي ھىواقادر پەيوەستە بە جوانيەو، جوانى وەك ئەو چەمكەى كە سەرچاوەى ھەموو بەھاكانە و لەويە شتەكان ماناوردەگرن. لە نيوان ھەموو ناشرينى و بي بەھايەكدا جيەك ھەيە ھى جوانيە و پېويستى بە درك كردن و دۆزىنەوھەيە. ھەندى جار لە ناو شتگەليكى مادى بچوك و يان ئامازەيەكى پەراويزدايە. كاتيک ئەو دەدۆزىتتەو كە ھيزى عەشق بالا بيت. عەشق لە مانا فراوانەكەيدا و دواتر تەسك بوونەوھى تابەردەم يار. دەسەلاتى عەشق بەخشيەنەرى چاويكە بۆ فراوانى

پرمکه له نازاری شەق بردنی هەنار/ لوتم پرکه له بۆنی بعود، له کزەى مۆم، له بۆنى بەى/ تازە من سەرفى نەزەر له عەشق ناکەم
عەشق بە تەنھایی ناوێرئ/ چ تەنھاییە کە عەشق خودایە/ چ تەنھاییە کە ژیان، چ تەنھاییە کە مەرگ (9، ل 63)

ئەو وینانە هەمووی لە خزمەت نیشاندا نییە چرکەکانی عاشق بووندا، گەرچی تا کۆتایی شیعەر لە عەشق نادوێت، بەلام دوابەدوای
وینەکان و داواکردنی ئەو هەیهەجان و جولە و گومانە لە ژیان و مەرگ، ئەوسا عەشق دینیتە ناو شیعەرەو و لەگەڵ مەرگ و ژیان دا
بەھۆی تەنھاییەو بەیەکیانەو دەبەستیتەو. ژیان تەنھاییە، مەرگ تەنھاییە، لەو نێوانەدا عەشق هەیهە کە سەرورەری هەموو
شەکانە ئەویش دیسانەو تەنھاییە و ناتوانی رەھات کات لە تەنھایی، چونکە خودی عاشق سوھراب و تەنی (ھەمیشە تەنھاییە).

خودییەتی دلاوەر قەرەداغی تەنھا خودییەکی پەتی نییە، بەلکو سەکۆیە کە بۆ روانین لە خودەکانی نزیکى، ھەر ئەمەش دەبینین
زۆرتەری شیعەرەکانی پیشکەشی ئەو دۆستانە کردووە کە پێویستیان بە گێرانیەوێ خۆیانە و ئەم دەیانگێریتەو، خودییەکانی لە
گەرانیەوێ نیو یوتوپیاکانی دا دەردەکەوێ کە دواتر بە درێژی لە بارەییەو دەدوێن.

دەئیی لە زەرەیاو ھاتوم

دەئیی لە باخچەو

لە ئیوارەى تەرى شەقامەو

لە دالغەى گەییو بەھییە کەو (3، ل 223)

خودییەتی دلاوەر پرە لە ساتی ھەستی، بەو دا لە سیوھیلی خۆی جیا دەکاتەو ھەستیانە و رۆمانسیانە باری رۆحی خۆی
دەگێریتەو و پێویستی بە فکر و فەلسەفە نییە، لە کاتی کدا سیوھیلی لەگەڵ باری خۆیدا، باری ھزری و گۆرانەکانی ئەزمونیشی
دەگێریتەو. ھەرەھا ھیواقادار خود بە ھۆی زمانی بەوینە و ھونەری شیعرییەو لە ئاستیکی بالایی ھەستی دا دەگێریتەو. ئەو ھۆی
زۆر بەرچاوی بیت لە خودی تەم سێ شاعیرەدا ئەو ھەیه، لە پال جیاوازییە بەرچاوەکانی ئیچکونیک ھەیه ئەویش بە ھەھاو رۆانینە
بۆ خود و کۆنتاکتی بەردەوامە لە نێوان خۆیان و دەنگی دلیاندا. ئەمان لەگەڵ ھەموو باسکردنیک و فراوانکردنی پانتایی شیعەر بۆ
بابەتە مەرۆیی و کۆمەلایەتی و ھەستیەکان، بەردەوام دەنگی خود ئامادەگی ھەیه و مینبەرێکی پێ بەخشاو، تا خۆی
بگێریتەو.

خودییەت و پەيوەستکردنەو بە عەشقەو لە شیعری قەرەداغی دا، سەرەتا وینەییەکی کالەو بوو، لێ رامانی وردیش ناتوانی
سنورەکانیان لیک جیا بکاتەو. بەلام دواتر بەھۆی وەستانی زۆری ناو زەمەنی شیعەرەو، ھەست بە عەشق دەکری. ئەو کاتە شاعیر
بگۆیە لە تیکستە کەدا، ساتیکە شکستیک رۆینە داو لە عەشقادا، بەلکو دەمی پەيوەندکردنی عاشقانە، خۆشەویستیە کە ئارام و
بەردەوام لە شیعردا دەردەکەوێت و دەبیتە چینیە ھەستی ناسک و رۆی شیعەر دادەپۆشیت، خۆشەویستی دەدریت بە ئاشنایان و
دۆستان و ھاوڕێیان، عەشقی (بە ئەو) وەك نادیارێکی شعری ئامادەگی دەبیت لە دیوانەکاندا.

خۆشەويستى و عەشق لە خودەو دەدرېت بە ھەر شتېك و كەسېك، ھەميشە سادەيە، عاشقە، بەلام تېراما و تەنھا. بۆ دەرخستى ھەر بارىكى خۆى كە بەردەوام يا مندالايە يا تەنھايى وەيانىش عاشقى، وینەى كوردانەى زۆ ناسك دېنېتە شيعرەو بە دەربېرېنېك تا زۆرى و فراوانى ئەو بارە لە خۆيا يان شتېكى پەيوەست بە خۆو نىشانبدات وەك (جەمدى لە منالى، پېر پېر بى لە ليزمەى ھەنسك، پېر پېر بى لە ھاژەى چاك و چۆنى، شەلال لە كرانەو، تەنراو بە چاوەروانى، تۆى لە لە رۆژبوونەو، سىخناخ بە مین، لىوان لىو لە تەنبايى، لىوړېژ لە ژنان زىرکردوو، تا ئەو پەرى وەرپس بون، پېر لە گفەى تەنبايى، پراوپرى پروانين...) ھەموو ئەم دەربېرېنەو زۆرى دىكەى وەك (لۆژ لۆژ، كال كال، تەر تەر، سې سې) بە كاردېنى تا مەبەستى پراوپر بېيكت و بېتە ھۆى نىشاندانى ئەو پېر زۆرى ھەست و ئىحساسى بەرامبەر بە ژيان و يادەرەوهرى و كەشە سۆزدارى و پۆحانايەكانى.

لە شيعرېكى دا دەليت:

لە عيشقا.... ھەلدەلەرزەم

لە عيشقا.... خەرىكە رەق بېمەو

لە عيشقا.... دووگيانم بە ترس

لىوړېژ.... لە مردن

لە عيشقا.... شەلالم لە نەينايە جوانەكان

لرفەم دى لە پەشيمانايە چكۆلەكان (3، ل80)

لە عەشقددا شتە واتايەكان بەرجەستە دەكات و وینەى تاك بەرھەم دەھيئى، بە پرى عەشق نىشانددات و وەك ھەوالېك بارى خۆى ناگەيەنى و تەنھا بلى عاشقم، بەلكو بارى خۆى لە عەشقددا دەگيرپتەو كە پېر لە ساتى ھەلچوون و بزواتن و گەرمى و ساردى و ھەموو شلۆقيەك كە دەبېت عاشقېك ھەبېت.

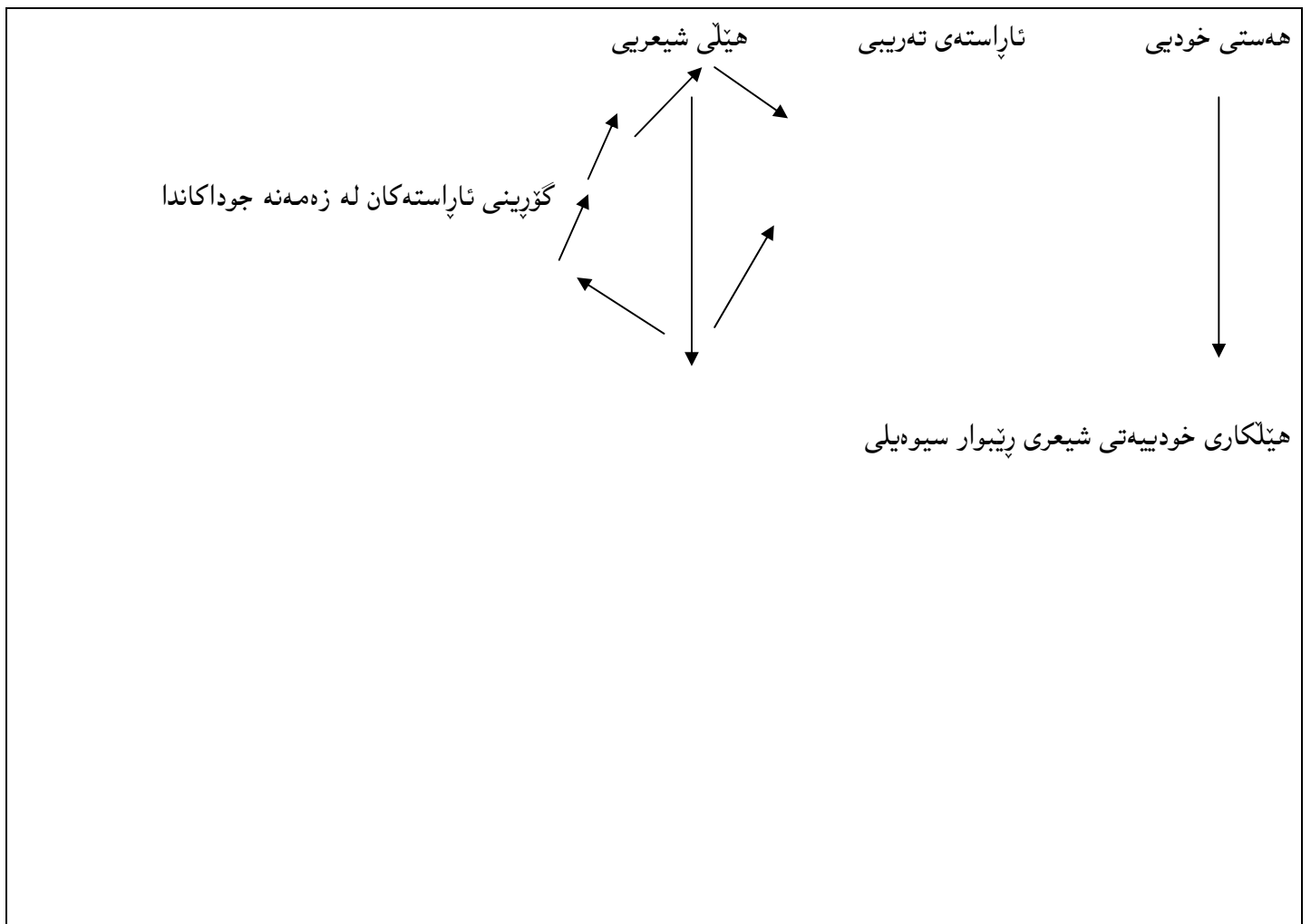
ئەگەر بانەوى ئەزمونى ھەر سېكيان نىشان بدەين لە خودببەت و عەشقددا، پيوستمان بە جياكردنەو و ھيلكارببەك دەبېت وەك لەلای خوارەو دەببېرېت:

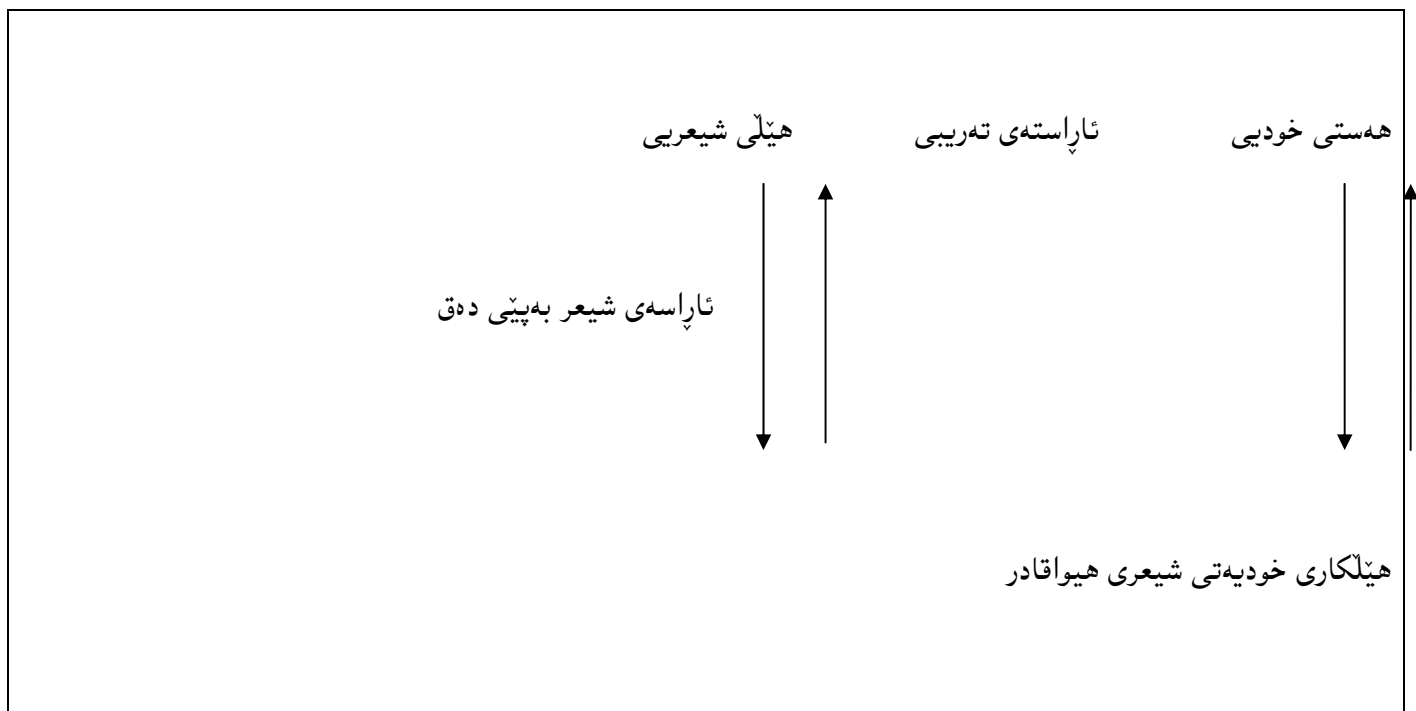
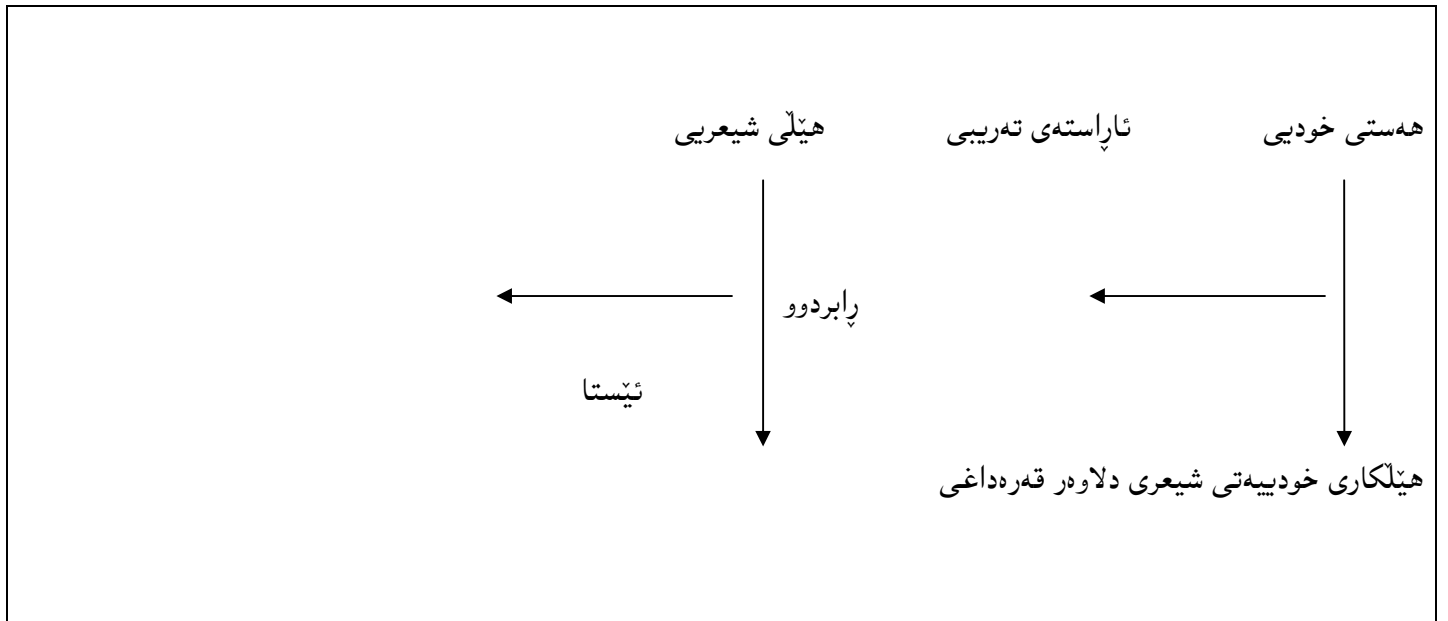
ئاراستەى ھيلى شيعرى سبوھيلى، بەھۆى ھەستە خودببەكانببەو لە ھەلكشان و داكشانى بەردەوامدايە، ئەو كاتانەى لە رېگايە كدا بەتەرببى لەگەل بابەتېكى زۆر خودببى دا رېدەكات، چاوەروانى ليدەكرېت بە ھەمان رېتم بگاتە خالېك كە بۆى ئاراستە كراو، بەلام بەر لە گەشتن ئاراستەكەى دەگۆپت و دژببېزايە پروودەكاتە خالېكى تر و گوزارشتەكانى بە ئاقارېكدا دەبات، تا تەواو پەشيمانى خۆى دەرپرى لە ئاست ھەر وتنېكى پيشينەببى دا. ئاويتەببى پەشيمانى و خۆشەويستى، ھاوتا پارايى لە نيوان ھەلبژاردن دا، وادەكات ھيلەكان بە پەرشى ئاراستە بكرېن، تۆنەكانى دەنگى لە يارېكردنېكى بەردەوامدا بن، ئەمەش دەبېتە ھۆى ترازانى شيعرى وتراو و وتنى ويناكراوى زەينى خوینەر، سەرەنجام خۆدانه دەست شەپۆلى شيعرى بى چاوەروانكردنى ئەوھى كە دەبېت

بوتریت. لیرهوه شیعی ریپوار سیوهیلی دهیته پانتاییه کی فراوان که تهوژمه کانی وینه و بهرزی و نزمی ریتیم دهستیان ههیه له دروستکردنی دا و خوینهر له گهل خویاندا دهه نه نیو زهمه نه جیاوازه کانه وه بی تهوی بیه لن بیزار بی له و جولّه و بزواتنه.

جیاوازه له سیوهیلی شیعی دلاوهر قهره داغی ئاراسته یه کی دیار و چه سپاوی ههیه، زهمه ن ئیستایه و پابردوو. هیلی شیعی به دوو ئاراسته کارده کات. له ئیستادایه و ته ریبه له گهل خودی گیرانه وه دا، یاخود له ئیستاو به ره و پابردوو شوڤده بیته وه و له وئوه سنوری شیعیی فراوان ده کات، به یه ک ریتمی ئارام دهنگی ده ره خات. سه دای دلاوهر به رده وام ئارامه گۆرانی زهمه ن و له ده ستدانی شتو کهس و نه هاهمه تیبه کانیش، له و ئارامیبه کی کهم ناکه نه وه، ته گهرچی تۆنه که ی خه مبارو هه سه ره تئامیز نیشاندهدات، به لام نابیته هوی تۆره کردن یان بیزاربوونی.

هیواقادر ئاراسته ی شیعی فره زهمه نه به چه شنی سیوهیلی، به لام به وهدا له سیوهیلی خوی جیاوه کاته وه، هیلی گیرانه وه به رده وام له گهل خود دایه و زهمه ن له شیعرده ده چه سپیت و ته ک پیره وی له ده قی کدا دینیتته ئاراو، ته مه ش شیعییه ت له ناو خودی خویدا راده گریت له به رده م ته زمونیک کی ته واو کامل بوودا که له دوا قوئاغ دایه بو بونه وینه ی شیعی. ریتمی هیوا به شیوه یه کی گشی نهرمه، به لام له هندی جیگه ی پر له سۆزدا تۆنه که ی به رزتر خو دهنویت و گیرانه وه کان ئاراسته یه کی که میک خیرا وهرده گرن بو دربرینی خویتی.

هیئتکارییه‌کانی لای سهره‌وه نیشانده‌ری جیاوازبوونی ههرسیّ شاعیره به‌هۆی هه‌سته ناوه‌کی و هۆکاره دهره‌کییه‌کانی ناو ژیانیه‌وه. جیاوزییه‌کان له ناخه‌وه سهره‌ه‌لده‌ده‌ن و شیعریه‌ت ده‌گره‌وه و له ریتم و تۆن و هه‌لکشانی شیعردا خۆی ده‌بینیته‌وه. ئەمه وهك جیاوازی وهك نزیكایه‌تیش هاوشیوه‌یی ئەم سیّ شاعیره گه‌رانه‌ویه بۆ رابردوو به هه‌موو ماناكانییه‌وه، له رابردووشدا بۆ سهرده‌مێك كه منالییه‌کانی ئەمانه. ههرسیّ شاعیر به‌جۆریك خۆشه‌ویستییان بۆ مندالی هه‌یه، به دواى ئاوێزه‌ی منالییه‌وه‌ن تا به چاویکی ره‌نگاله‌وه ژیان ببین، خه‌ون ده‌بیننه‌وه خۆیان له كۆلانه‌کانی منالیدا ده‌دۆزنه‌وه و له‌ویوه ده‌ست ده‌كه‌نه‌وه به ژیان له‌دواى

ھەموو ماندووبوون و بېزاربوونىڭ قومىڭ ئاۋ لەو كۆلەنە بارىكانەى منالېدا دەخۆنەو و وېنە پەرتبۈۋەكانى خۇيان لەۋى بەيەكەۋە دەنېنەۋە و خۇيان دەۋزەنەۋە. گەرەنەۋەى مندالى بە پىي زانايانى دەروونناسى (دوۋ مەبەستى تىدايە، يەكەمىيان ھەلەننە لە بارودۇخى ناھەموارى كەسەۋە بەرەو دواۋە بۇ قۇناغىڭى بەسەرچۈۋى تەمەن، كە تىايدا ھەستى بەسۇز و خۇشەۋىستى و بايەخى پىۋىست كىرۋە. دوۋەمىشىيان بۇاردنەۋە و بەسەر كىرۋەنەۋە و دوۋبارە پىداچۈنەۋەى قۇناغىڭى تەمەنكى بەسەرچۈۋى كەسە، كە لە كاتى خۇيدا ۋەكو پىۋىست بەسەرى نەبىدىت و لەزەتى خۇى لى نەدىبىت). (7، 8) خالى يەكەمىيان بە جۇرىڭ لە جۇرەكان سىۋەلى و قەرەداغى دەگرىتەۋە، خالى دوۋەمىشىيان ھىواقادىر بەتايبەت لە شىعەرى(منالېم بەنەۋە)دا. دواتر ھەرىەكەيان و لە شۋىنى خۇيان دا قسەيان لە بارەۋە دەكەين.

كاتىڭ رېبۋار سىۋەلى بۇ مندالى دەگرىتەۋە ، برىتىي نىيە لە تەنھا ھەستىڭى قول و پىر خۇشەۋىستى بۇ ئەۋ ماۋە و تەمەنە و تا بىۋەى بەھۋى ھىنانە ناۋ تىڭستەۋە رۇمانسىيەت بنەخشىنى، بەلكو گەرەنەۋەى بە فلاشباگ دەبىت لە شىعەردا. دەگرىتەۋە بۇ ساتىڭى واقىع كە مندالى ئەۋى تىدا گۈزەراۋە، مەۋداى خەيال تەنگ دەبى و شىعەر ناتوانى ئەندىشەى مندالىيەك بىكات كە شاعىر دەيەۋىت ھەبىت. لە برى خەيال زىمانى يادەۋەرى دىنېتە گۇ و تۆمارى منالېيەكانى لە پەرتوكى شىعەر دا ئەنجامدەدات .

لە ئۆكتۇبەردا دەۋەستىم و دەگرىتەۋە بۇ منالى

بەردەم فرمىسكەكانى داىىك

بەردەم موسولمانىيەكانى باوك

كە ھەرگىز قورئان و دىۋانى مەخۋى لىك جىانە كىرەۋە (5، 42)

ۋەك مەۋداى خەيال تەسك دەبىتەۋە لە بەرامبەرى دا زىمانى شىعەر پتەۋ دەبى و دەلالەتەكان قول دەبنەۋە بۇ ئەم منالى نىشاندانە و لە رىڭگايەۋە پەسنى داىك و باوك و خوشك و ھاۋرپى و ھەموو ئەۋ شتەنە دەكات كە جىھانى بچوكى مندالىڭ پىدەھىنن و بە چاۋى گەۋرانەى ئىستاۋە شۇردەبىتەۋە بۇ بچوكى ئەۋسا، پەى بە ھەموو نەزانراۋەكانى ئەۋسا دەبات و لە رىڭگاي زىمانىڭى ئاۋەلناۋىيەۋە ئىستا دەخاتە رۋو.

كاتىڭ دەيەۋى بگەرپتەۋە بۇ ئەۋ جىھانە ھەبوۋە، كە لەگەل تاكەكاندا تىيدا ژياۋە، ناچىتەۋە بەردەم خۇدى خۇيان، بەلكو دەۋراتە لاي ئەۋ سىفەتەنەى كە وېنەى ئەۋانايان لاي ئەم نەخشاندەۋە(فرمىسكى داىك، موسلمانى باوك، مېھرەبانى خوشك، ھەرەشەى فەراشى مەكتەب) ۋەك ئەۋەى يادەۋەرى ئەستەم بىت بە لايەۋە ئەمانە فەرامۇش بىكات كە بونىادەنەرى رۋانىنى ئەم بوون بەسەر ئەۋ جىھانە دا(ژۋورى زىندەۋەرزانى، حوجرەى تارىك) ئەمانە ھەموۋى وېنەى لىكترازۋى زەينى ئەۋن كە سەرجه مىيان نىشانەرى كەشىڭى منالى دۇستانەى شىعەرىن، كەشىڭ كە رۋانىنى منالېڭ پىكىھىتەۋە و گەۋرەى ھاندەدات تاكو خۇى بدزىتەۋە لە ئىستاي و بىتەۋە بۇلاى خالى سەرەتا بۇ فەرمانى يەكەم فىرېۋون(اقرە).

مناللی تهنه له خودییه تدا رهنگ ناداته وه و ناویته ی ته زمونی تاکه کهس نییه له لای ریبوار سیوهیلی، به لکو له جییه کی دی دا بابه تیکه و پیویستی به خویندنه وه و لیرامانه و پرسیاریکه و وه لآمه که ی شاعیر توشی گپچه للی شیعی ده کات. ئەمه له یه کیك له کورته شیعه کانی دا به روونی داره:

ناخ مناللی!

چ نیشتمانیکه بی سنوری

به ههر لادا سهیرت ده کم

به جهنده رمه ی گه وره بوون دوره دراوی (5، ل 156)

منداللییه که ی ده بیته هه بوویه کی گشتینراوی قسه له سه رکراو و په یوهستی شاعیر نا کریتته وه و گۆران له ناخدا هه لدرگرت و له کاته وه ده بیته به شوین و به رامبهر به واتای گه وره بوون داده نری، گه وره بییش له کاته وه ده بیته به کهس، به واتایه کی تر منداللی شوینییه که و زادگای شاعیره و سه نته ری مانه وه دیاریکردنی شوناسه و له باوه شگرتنی تاکه و هه لگری خه سلته نیشتمانه. به لام به بیسنور، ئەم نیشتمان به وه می گه وره بوون دوره دراوه سنوری نه بووی بۆ دیاری ده کری و گه وره بیی که (هیزی) که سه دپته و پیره نیشتمانه که (مناللی) و له کاتیکی نه زانراو دا شالاری بۆ دبا و ده ی کاته مولکی خۆی. لیرادا گه وره بیی که کهس بووه ده بیته لیسنه ره وه ی مانا کانی نیشتمان و نیشتمان تهنه وه ک سنوریکه بی مانا ده می نیته وه که گه وره ی خۆی تیا ده سه پینیت و خه سلته ی خۆی ده داتی و ده ی کاته ها وره نگی خۆی...

منداللی له شیعی هیوا قادردا له شیوه ی خالیکی دووره ده ستدا دپته گو و له شیعه ردا ده بیته نیشاندهری پرنسیبه کانی ژیانیکه خه یاللی ماوه یه کی ته من، ئەم ماوه یه زه مه نی خۆشی و نارزه وو و ساده ییه کانی ئەمه که هه نوکه به هۆی له ده ست دانیه وه، نه توانین بۆ چنگکه و تنه وه ی، په لوپۆی خه یاللی درپۆتر ده کات تا بتوانی بیگریتته وه، ئەوه ی که زیاتر ئەم سی شاعیره له م ته وه ره ی مناللییه دا خه مبارده کات، ئەو له ده ستچونه مه عنه و ییه که وه ک ئەوه ی ناتوانریت به ده ست به ی نریتته وه له گه لیشیدا هیچ شتیك جیگای پرنا کاته وه، هاوکات تهنه به مه عنه وی بوونی ئەو شته نیه که ده ستکه وتنی ئەسته م ده کات، به لکو به سه رچونی ماوه یه که له پله به ندی ژیاندا تاییه ته به کاتیك و له گه ل ته واو بوونی سوپی خۆیدا، به هیچ جۆری ناتوانری وه گیر به ی نری و وه ک دلۆپیک ناو پۆده چپته زه وی ژیان تاکه وه، تهنه له پرگای یاده وه رییه وه ده توانری به ی نریتته وه به رده م خود. له شیعی (یوتوپیا) دا چه مکی مناللی لای هیوا به هۆی وینه ی زهینی ده ست پیگه شتوه وه ده ست نیشان ده کریت، له م شیعه ردا به هۆی وشه ی مناللییه وه پیده نیته ناو شیعه ره وه (منالیم به نه وه، منالیم به نه وه ده ستی خۆم (10، ل 51) و به ده برپینیکه داواکاریانه ده ست پیده کات. وینه ی مناللی شتیکی به رجه سته ی لیسنه ندراوه، نه ک واده ته واو بوو، کاتیك به م گه وره بییه وه به هه سته ی منالانه وه و رک ده گریت و خۆی بی توانایی له ئاست ئەو زهوت کردنه دا روی ده می ده کاته ئیمه و ئەوانه وه به گومانه له و له ده ستدانه وه و ده یه وی بیدریتته وه، له ئە گه ری ده ستکه و تنه وه دا، مناللی به شیوه ی هه یکه لی، ئەوسا دپته ناواخنی مناللی و پراوپی ئەو زه مه نه داواکاری هه یه، تا ئەو مانایه به رجه سته بکات که برپویه تی و ئەو مانایه شی بخاته سه ر که له زهینی دایه به رامبهر به مناللی. دوا ی ئەوه ی مناللی ده ده نه وه

ئەوسا دى ۋ دەلىق دەى وەك مناللىك ئامادەم كەن و بەر لە ناردنە خوئندنگە رىكەم خەن، بەس كرادارەكانم بەخۆم بسپىرن خۆم بىرپاردەدەم و ياخيانه رىگاي خەيال دەگرىتە بەر و خۆى دوور دەگرىت لەو ياسا چەسپاوانەى كە دەبىت مناللىك پەپرەوى بكات. بىرىكى پەنھانى لەم منالى دوستەى شاعىردا سەردەردىنى (تازادبونى بىرى منالى) دواى ئەو سنورداركدنەى دەپەوى ئىستە مەراقى خۆى برزىت و بەھۆى خواستەكانىەوہ رزگارى بىت لەو سنوردارىبەى منالى، واتە بەھۆى ئەم مناللىبە وئەكراوہوہ بتوانى منالى رەسەنى واقىبەى تازاد بكات.

خوئندنەوہى هىوا بۆ مامۆستا و قوتابخانە و كىتب، لە سنورى منالى داپەو لە پروكارى ترازانىك دەدوى كە لەنىوان منالانى ئەوسا و قوتابخانە دا هەبوو، چونكە پەيامدارى و پروگرامىكى زانستى دىارىكارو و لوجىكى وىستوبەتى مناللىتى منالەكان رام بكات و خەياللىان بختە ژىر سنورى خۆبەوہ. زۆرىك لە نوسەرانى ئەم نەوہبە هەمان هەستىان هەبە بۆ مەكتەب و خوئندن.

ئەزمونى ئەم شاعىرانە لە مناللىبەكاندا لىك نرىكن، بەوئىبەى دەبانەوى بگەرپنەوہ بۆى و بەردەوام لە زەبىناندا ئامادەبى هەبە، لە شىعدا سەدايان دوورە لەبەك، هەربەكەيان دىدى جىباى هەبە لەسەرى. نوسەرى كورد بە جۆرىك خۆشەوئىستى هەبە بۆ منالى بەلام بە شىوہى جودا، شاعىرىكى وەك بەرزان هەستىار كە باس لە خەمى لەدەستدانى منالى دەكات، بە جۆرىك دەبىنوسىتەوہ كە بە تەواوى ئومىدى لەدەست نەداوہ بۆ بە دەستەپنەنەوہى، بە قەتەى باسى ناكات، لە رىگاي وئەبەى دوو تازەلەوہ پەسنى دەكات و سىفاتى ئەوان دەبەخشىتە منالى و گەورەبى و لە نىوانى دا هەوللى بى ھودەى غەمبارانەى خۆى دەردەخات

پراى كورد لە دەستم وەك تانجى، منالى تىبى تەقاند، وەك كىسەل دواى كەتم (2، 91) ئەم وئەبەى وەك وئەبەى سى شاعىرى باسكارو نىبە لە فەزايەكى جوداوە هاتۆتە بوون، فەزاي غەمبارى نىگەرانى و لە دەستدان، لە ناو پروسەى ئەو سالە نىگەرانىە دا منالى گۆشەبەكى هەبە نەك پىناسىكى تەواوى بۆ كرابى.

ھىواقادر لاسارانە منالى خۆى دەباتەسەر دەپەوى بە ئەزمونىكى گەورانەوہ بەرەومناللى پروتەوہ و لەوئوبە ھەموو خەمەكانى بىكەمىن منالى لە دووہمىن منالى دا كە دەپەنەوہ بەئىنئىتە دى، چونكە ئىدى ئەم مناللىبە ھەمان ئەو مناللىبە نىبە كە ھەبىوہ.

وئەبەى منالى و سەردەمى سەرەتاي تەمەن لاي قەرەداغى دەبىتە كۆنترۆلكەرى ھەموو وئەبەىكان لەسەرو مەبەستى شىعربىبەوہ دەروانىتە مەبەستەكان. دلاوەر ئەزمونىكى تاك شىوہى ئەدەبىياتى كوردى دەخولقىنئىت و دەبىتە شاعىرى مندالى. بە وشەگەلىك زمانى نوسىن دەخاتە گەر كە ببەنە دەرخەرى ئان و ساتى منالى و لە ھەموو گەورەبىبەكانى ئىستە رەھاي بكەن، ئەمەش لەو شىعراوەدا بەروكار پىشتگوئىخستنى ئىستابە لە پىناو دەرختنى گرنىگىدانى بە پاردوو، پاردوو لەو چوارچىوہبەدا كە مناللىبەكانى شاعىرە و بە خەونەكانىەوہ پەبەستە. ئەو ئىستا رەتناكاتەوہ كاتىك بۆ منالى دەگەرپتەوہ، چركەساتى دەستپىكدنى ئەم سەفەرە، كاتى گەورەى ئەمە، واتە گەورەبونى ئەمە وادەكات منالى بەئىنئىتەوہ بەردىدەى، ئەگەر ئىستا جىگەى سەرنج نەبوابە خۆبى لى غافل دەكردو پروسەى خەون و باسكرن لە ناو ئىستاي منالى دا دەبوو نەك گەورەبى، بەلام دلاوەر ئىستاشى گەرەكە بەو پىبە دەلاقەبەكە دەروانىتە كۆلانلى كە منالى ئەمى تىدا وەستاوہ.

دلاور منالی گری ددهاتهوه به شوینهوه، ټو شوینه کوچه وکولانه، پیناسیکی قولی ههیه له مهعریفه شاعیردا، کولان وهک نیشتمانکه سیوهیلی باسکرا، شوینی بهسهربردنی مندالییه، مهوادی کۆکردنهوهی دراوسی و دوکاندار و منالانی دۆسته. کولان ههلهچوونی واتایی وهردهگریته به سیمبولی مانهوهی رۆحییهتیک دادهنری که کهنالی پهیوهندیه بچوک و گهورهکانه له سنوری پهیوهندی داردا. کولان یهکهمین جینگه ههلههینانی چاوی ټمه به پرووی دونیادا، ټم کولانه بونهست نیه و دهچیتتهسهر کولانهکانی دی، ټمه کولانیکه منالانی چهتونی تیدایه لیروه شاعیر دهچیتته کولانهکانی دیکهی شار و کولانه و کولان شار له شاعردا دهپویته، له ئاستیکی قولی شاعر دا شار(سلیمانی) دهکاته مهزلگای یاده کۆن و نویکانی و ئاشنایان و دۆستان بهسهر دهکاتهوه.

له وشه منالی چهندین واتا دادهتاشی تا له پرووه جیاکانهوه لیی وردبیتتهوه تاک سهرنجی نهبیتته منالییهکی یهکروو نیشاندراو(منالییهکی سهرتاپا تهپر، منالانی رهنگاو رهنگی گهپهک، منالتر له تهلی گیا، منالتر له قومی ئاو، له خواردنی سیویکی مزر، تو ههمیشه له رهنگ و منالییهوه ههلهدهکته، گالگۆلکی منالی.....).

کاتی لهدهستدراو له شوینیکدایه که کولانه، مهنفای کات له ئیستا دا دهبیتتههوی گرنگی لهدهستدانی شوین، چونکه بههای شوین له پهیوهست دا بوو له گهله منالی دا، کاتیک منالی له ناو دهچیت بههوی سهپیندراوی زورهملی گهورهییوه، ټوسا شوین به تهنها ناتوانیت رۆلی خووی بگیژیته و ماناکانی کاله دهبیتتهوه و وهک شوینی نیشتهجیبوون ئاسای دهبیتتهوه نهک وهک فهزای منالی تیا بهسهربردن. له ئاستی بالایی وینهکراوهوه دیتته ئاستی مانای فهرههنگی.

منال وهک تاک، تهوهرهیهکی گرنگی لیپرامانهکانیهتی، منال بونهوهریکه، بزۆکه، لاساره، خهیاال پهروازه، ټهنديشه قانه، له وینهی گشتی دا، له وینهی تایبهتیش دا به پیی پینگهی شاعر رۆلی دهدریتی.

ټو یادهوهرییهی که ټم به چاویکی گرنگهوه لیی دهروانیت، مهرج نییه ټو منالییه بی که ټم باسی دهکات، وهها جوان بووی، کهشی شاعیری و ههستیاری مهنفیوونی رۆح وادهکات که بهو جوړه شاعیر له منالی بدوی. ټهدهبیاتی کوردی له جوړه زیاده پهویانهی فرهیه. نالی له غوربهتدا دیت بهرامبهر به پوچدانانی مهنفاو فهرامۆشکردنی، وینهیهکی یوتویایی سهرزهمینیک دهکیشی که تیدا ژیاوه. جگه له جوانکردن و پیروزاندنی شارهزورو سلیمانی که دهکریته بریکی کهم ههقیقهتی تیدابووی، که باسی حویرهکهی دهکات به پیروزترین جینگهی زهوی دهذاته قهلهم، ټهگهر ئاگاداری میژووی بهرلهنوسنی شاعیرهکهی نهبین ټهوا پروادین به جوانییهکانی(ههرچهنده له ههردوو ئاستی روکار و رۆچوونیشدا جوانه) بهلام ئیمه بهر لهمهنفاو له ناو ههقیقهت دا ئاگاداری شاعیری حویرهکهین.

مهنفای راستهقینهو دوربوون له شوین و ههستی له دهستدانی ههمیشهیی، وهها شاعیریکی پیدهنوسی، رهنگه تهنها ئاستی شاعیری نهبی، بهلکو پرواهینانی بیت به جوانییهکانی ناو ټو ناشیرینیانهش که له نیشتمان و له شوینی له دهستچودا ههیبوو، شاعیر له نهبوندا بو بوون دهروانی، بونیک که ناکریته خودی شاعیر به جوانی لیی نهروانیت و ستایشی جوانییهکانی نهکات.

به چەشنی نالی، ئەو بابەتە لە مندالی دلاوەردا ڕەنگدەداتەو. دلاوەر تا کرۆک منالییەکی جوان دەگیرێتەو. ئەمەرانى لێدەچۆرێت. ئەم منالییە دوا قوناعى کاملبوونە کە ئامادەییە بۆگیرانەو، چونکە دەشى لە زەینیدا و بەر لە کەلەکەبونی یادەکانى ئەم شیوەییە نەبوی و پێویستی بە گەڕانەوێ یادەوێرى بێت تا بتوانێت ئەو وینەییە لى سازدات ئەوسا بیهاویتە شیعەرەو. لە هەمان کاتیشدا ڕەنگە بەهۆى مەنفای زەمەنەو خۆى لە ئاستانەى تەنهایەکی تاقەتێدا بێنیتەو. مەنفای شوینى شاعیر کە ئەمەش بۆخۆى کاریگەرى دیارى هەیه لەسەر ئەم ڕەهەندە، لەگەڵ مەنفای زەمەن دا، دەوری شاعیر دەدەن:

من که نیشتمانم جیهیشت

خۆم بەسەرى شکاوەو

لە کۆلانەکانى منالیدا جیهیشت

شەوم بەسەردا هات و لە ناو بەردەکانا

مردم

دەزانم... تازە گەر خوداش لىمببورى

خۆم هەرگیز لە خۆم نابورم (4، ل65)

شاعیر نیشتمان جیدەهیلى و دەرواته مەنفا(لێرە دا شوین لە دەست دەدات)، لەگەڵ جیهیشتنى شوین دا خۆیشى جى دەهیلىت، لە منالیدا، منالیى ئەگەرچى بە شیوەییەکی تەواو بەهۆى گەورەبوونەو لە دەستچو، بەلام لە ڕیگای یادەوێرى ناو نیشتمانەو دەتوانرا جاروبار بەیاد کریتەو، بەلام دوور بون لە شوین، وا دەکات دوور بى لە منالى و هەموو شت، بەمەش دەکەوێتە مەنفای شوین و مەنفای زەمەنەو.

سروش وەك دوا گیرانەو

ئەم شاعیرانە پەيوەستن بە سروشتەو، سروشت وەك یەكەم پینگە کە بیران تیدا کردۆتەو و لە جوانییەکانى راماون(ئەمان بە مانای مرۆقى ناو سروشت) لە ناو شاردان و دەگەرینەو بۆ ناو سروشت لە پیوەندییەکانى مرۆو بەرەو جانەو و گیانداران دەرو و بریک لە سیفاتى مرۆبى پیدەبەخشن، شار مەودایەکی تەسکە بۆ خەيالەکانیان و تەنها بەشى یادەوێرى دەکات و ناتوانى شتى لە ئەندیشه ببهخشی، ڕودەکەنە سروشت و ونبونی خۆیان لە کەشى شاردان لە ناو سروشت دەدۆزنەو. هەر سى شاعیر لە خودەو دەستیان پیکرد و لە شیعردا ئەزمونیان گیرایەو، تا گەشتنە ناو سروشت ئەوسا لە بەرىنى ئەو مەودایە دا شیعیران فراوان بو و بابەتگەلى مرۆبى و هەستى و کۆمەلایەتى گرتەو و بوە دوا ویستگەى گیرانەو.

سيوهيلى لەسەرەتاي قەسیدەكەيەو پاش چەند پارچەيەك لە مەراقى شيعرى لە پر وەك داچلەكاندن خۆى دەكات بە مالى سروشت دا لەويۆ وینەكان دینى، سيوهيلى دەيەوى لە دواى شكستەو دەسپيكاكەتەو، بەو شتانەى كە رەنگە بى بەهەبن لەلای ئيمە بەلام شتگەلین كە قەرەبوى شكستى ئەم دەكەنەو، لە بچوكترين شتەو تا قورسايى بېرە عەقلائيەكان دەرواى و دودلانە دەليت (بەسە بۆ دەستپيكردەو) لەويۆ بىرى دەرواى بۆ سەرەتايانى دەسپيكردن لای گيانداران(بۆق، كاريلە، تيمساح) و لەحيكمەتى دەستپيكردى ئەوانەو دەيەوى خۆى بونىاد بنيتەو، واتە سروشت ئەو دەيەخشيەت بە گياندارەكان، ئەو شتەيە كە خالى سەرەتايەو بى تاگا بەلايدا گوزەراوين، بەلام وەختيەك كە ساتيەك ديتە پيش و پيوسيتت بە پرۆگراميەكە بۆ دەستپيكردەو ئەوسا پەى بە حيكمەتەكان دەبەيت و روى تيدەكەيت. هاوردنى هەريەكيەك لە زيندەوهران و گيانداران بە خۇيان و ساتى باسكردنەو پەيانەو، هېچ نيبە جگە لە خستەنە گەرى تواناكانى شاعير بۆ زياتر وەستان و بىركردنەو لەسەر چەمكى دەستپيكردەو لە سروشتەو، كە هەميشە سەرەتايە و ناگات بە كۆتايى.

دەزانم بە درەختيەك بلنم: گەلایەكتم بەرى

شۆر شۆر ئەيداتە قاقا و دەلى(جا..ها..لقينكم بەرە)

تيفكرين لە وەلامى درەخت بەسە بۆ سەوزبونەو. (5، ل26)

لە شيعرەو دەرواى و دەگاتە بەردەم بە مرۆفكردى ئەو خشۆك و زيندەوهرانە بەهۆى بەخشيىنى سيفاتى مرۆبيەو (تشخيس)، ئەمەش نيشانەى يەكروانيەنە لەسەر جەم هەبوو كانى زەوى و هەلپينانى قەدەميەكى عيرفانيە بۆ چوونە ناو بېرە عيرفانيەكانەو.

ئەگەرچى سيوهيلى لەو سيفاتانە دەدويت بۆ گومانكردنە لەو يەكروانيەنى كە بەرامبەر بەو شتانە هەمانە، بەلام دواجار و لە كۆى كارەكەدا دروستكردنى روانينيەكى ديكەيە بۆ هەموو ئەو شتە فەرامۆشكراوانەى بە باسكردنیش نايەنەو ناو بىرى ئيمەو، لەكاتيەكدا لە منالى يان ئيستاشدا بەشيەكى ژيانى ئيمە پيكدنن. ئەمانە هەمووى ساتى بىركردنەو ئەمن بەرامبەر بە وجوديەك كە لە مەنفادا دەوريان داو، بەلام هيندە نایا ئەم بىركردنەويە دەبيتە برپيار و واى دادەنى سروشت ببیتە خالى بەريەككەوتنى خۆى و زيندەوهران. لەبرى مرۆف كۆنتاكت لەگەن مار و كيسەل و بۆق و ميتشولە و كوللە دا دەكات، ئەمانە زيندەوەرگەليكن دەتوانن ئيستاي شاعير پرکەن لە سروشت و جگە لە خودى خۇيان دەرفەتيەك نەهیلنەو بۆ بىركردنەو لە جەستەيەكى ماندوو رابردويهكى خەون ئاميز، لە هەمان كاتدا شاعيريش خۆى دەخاتە ناو عيرفانيەتيەكى بەهەواو و لەيەكيتى بونيك دەروانيەت كە بە هەموو ئەو پەراويزخراوونە پيەك هاتوو و خۆى دەكاتە هاووليان و بە چاوى مرۆف بۆيان دەروانيەت.

بە ئەسپە شيتە دەليم:

تاوى لەسەر پشتى ئەو لاسكە گيايە وەرە خواري هاوري

با قاجەكانت بۆ بشيلم (5، ل53)

سروشختخوازی و یه کببون له گه ل سروشت و خوختنه تهك بونه وهره كانی له شیعره كانی هیواقادردا تا ئاستیك قولده بیته وه كه پرسیارگه لینی وجودی ده وروژیتیت. (له كرم ده پرسیت ژیان چییه؟) هیوا به چه شنی سیوهیلی ده رژیته ناو سروشت مهراقی زینده وهره كان ده خوات له بری مرۆقه كانی دی خوی ده ست ده كات به دلدانه و هیوان و پیمان ده لیت : ژیان به هم موو ئه وانه وه جوانه، كه وایه با رویان تیكه یین و سلاویکیان لی بکه یین. له م ته وهره دا وینه كانی هه رسی شاعیر ئه وهنده لیك نزیكده بنه وه تا هاوسییه تی ده رۆن و كار له سه ر یهك پرنسیب ده كهن.

به پۆله قه له ره شه كانی سه ر ریش بلین ئیواره تان باش (9، ل 52)

سیوهیلی ده لیت :

ئاوینه یهك ده خه مه بهر دم قالۆنچه یهك و پیی ده لیم

تۆ چه ند جوانی! (5، ل 52)

قه ره داغی ده لیت:

مه ر حه بایهك ده كه م له مه رجان

له کیسه لینی کی پیری نوستوو (3، ل 145)

ئه مانه وینه ی شیعری په تی نین، ته نها له پیناو جوان کردنی شیعردا هیترابن، به لكو كار کردی قوئاغیكه كه شاعیران هه ست ده كهن ئیدی پیویسته حورمه تی سروشت بگریت و له و بالاییه وه مرۆقی كورد ته نها نه روانیته په روانه و بولبول، به لكو قه له ره ش و کیسه ل و قالۆنچه ش شیاوی ئه وهن بخرینه شیعره وه و له پشوویه كدا دلنیا یان كه یت كه ئه وانیش جوانن و ژیان بی ئه وان شتیکی كه مه .

ئه گه ر له ئه ده بیاتی هاوچه رخی فارسی دا، سوهراب سپهری شاعیریك بیته توانیبتی به هو ی شیعره گه لیکه وه (كه ره گیتی عیرفانی ده یه و نیتته وه) ئه و بیره به یینیتته نیو شیعری تازه وه، ئه وا له ئه ده بیاتی كوردی دا هه ولتی ئه م سی شاعیر سه ركه و تانه ده بیته نه خشینه ری چه نده ها وینه ی شیعری پر مه غزا كه دوا جار داوای گۆرینی دیدیک ده كهن له پیناو گشتگی ر کردنی مرۆق و بونه وهره كان و به رقه رار کردنی په یوه ندییه کی رۆحی له نیوان تاك و گشتدا. ئه م بیره سو فیایانه له لای ئه م شاعیرانه نیشان دانی خو شویستی هه موو مه وجوداتیكه و به رینی روانییا نه له هه موو دروستكراوه كانی یه زدان. له م باره یه وه ئیین عه ره بی پی وایه هۆكاری خو شویستی بونه وهره كانی دیکه له لایه ن مرۆقه وه، ئه وه یه كه هه ریه كه یان ده خه ری دیوکی دیکه ی جوانی ئیلا هین. به لای ئه م سو فییه وه جیهان پره له جوانی (ئه و جیهانه ی كه زا هیده كان قسه ی پیده لین و عابیدان پشتی تیده كهن) جیهانیكه دلگیره و پره له جوانی هه مه چه شن، هه ر له بهر ئه وه شه پی وایه ده بیته جیهان پریت له عه شق و جوانی. (1، ل 134) ئه م جوانییا نه له بونه وهره بچو كه كان و زینده وهران و روه كه وه تا مرۆق به رجه سته ی ده كهن و ده بنه كه ره سه ی خو شویستن، چونكه له جیهانیكدان كه یه زدان ئه فرینه ری بووه .

کاتیک دلاور دهلیت (..تا به بهرد نیشانه گرتنه وه له سه ریك، که پره له ئیهانه تکردن به شه مشه مه کویره و کونه په پوو) (3، ل71) راگرنتی مرۆقه له سه ر پۆشتنی به و ریگایه دا که جوانه کان باشن و ناشرینه کان خراب، ئهوانه ی که لتوری من په سه ندی ده کات خاوه نی ستایشن و ئهوانه ی من به شومیان ده زانم و ئه و واتایه یان ده برم به سه ردا جینگه ی ئیهانه کوردن و له ناو بردن، روانینی دلاور بو ئه و بونه وهرانه ریژگرتنه له جیاوازییه کان و قبول کوردنیانه وه که ئه وه ی که ههن، چونکه ئه وه ئه وانن ده توانن رویه کی دیکه ی شته کامان بو ده رخن. حیکمه تی ئه م شیعرا نه چونه ناو ده رونی تاکه کانه و به خشینه وه ی دلخوشییه به ته نها سلاوئیک، نیگایه ک، ناماژیه ک، دلنیا کوردنه وه ی زینده وهرانه له گرنگی بوونیان، ساده کوردنه وه ی ژیا نه تا ئاستی هاوما لئ کردنی حاجی له قله ق و خو خه له فاندن به ژماردنی غایه له کانی چاوی کونه په پوو، گوئیگرتن له دهنگی بوئیک، ئه مانه هه مووی په تی بوونه له سروشت و ره ها کردنی جیهانیکی مادیه له شیعردا که ئه مان ئه زمونیان کردوه.

هیواقادر له شیعری (له پی دهستم بوئی شه مامه ی خاکیکی لیدیت له وپه ری دنیا) (9، ل56) دا ده گه ریته وه بو سروشت، له مه نفاو بی نیشتمانی خویدا، سروشت ده کاته نیشتمانی و پرتده بیته وه تا سنوری تیکه لیبون به ئاو و به گیا و له وپه وه له حیکمه ته کانی ژیا ن تیده گات (من تیده گم دهنگی هه ر بالداریک نامه یه که، رهنگی بالئ په پوله، فرینی خالخالو که یه ک، وه رینی ده نکیک گیلاس، زه رده بوونی به هییه کی توکن، نامه یه که). له وپه مانا کانی له ناو مرۆق دا ژیا ن ده گورپه ته سه ر زمانی باران و خو ی به چرپه ی سروشت ده سپیری ت و له ناو ته نه یه کانی خویدا جگه له یاده وه ری منالی و ئیستای خه یالی چونه ناو سروشت هیچی دی شک نابات، چونکه دوا جار ئه م سروشت خوازییه هینده ی ته مه نایه و خه یاله، نیو ئه وه ونده ئه زمونکردنی شاعیریکی رۆمانسی نییه تا کرۆکی رۆح چه شتیبتی.

دلاور قه رده اغی له شیعری (سه عات کرپوه ی عه سریک) زه مه نی ونبونی خو ی له دوا ی نیوه ی ته مه نییه وه راده گه یه نی ت و ده زانی دۆزینه وه ی ئه سته مه، ده زانی (ئه و) هه موو ئه و شوینانه ی به شویندا ده گه ری ت که ده کریت له وی بیدۆزیتته وه، دوا جار دپته سه ر سروشت ئه و شوینه ی که له دوا ی هه موو ونبونیک له وی دۆزرا وه ته وه، به لام ئه م جاره ونبونیک دیکه یه و نادۆزیتته وه. له م شیعردا دلاور قه باره ی خو ی به رۆحیکه گه وره وه، هینده بچوک ده کاته وه تا ئه و ئه ندازه ی که ده لیت:

ژیر پوشیک له بهر هه یوانی مالی له قله ق

نیوان ده نوکی زه رنه قوته یه ک

ژیر نیوکی ژیریک

قولایی قه تره یه کی ئاوم بو ده گه ری

جیه کی ئه منن بو به رده وام چونه ناو خو یه و خو شاردنه وه ی چ وه که مه و چ وه که ماندوو یون له ناو مرۆق، هه ر بو یه خودی خو ی دلنیا یه که ئه ویش ده زانی ئه و شوینانه جیه تی، بو یه ده گه ریته وه بو ئه وی به ئومیدی دۆزینه وه ی.

جگه له و سروشت خوازه ئه و شيعره يه کيککه له و شيعرانهی که شاعير وینای نهمانی خۆی دهکات و دودله له بهردهوامی همموو شت پاش نهمانی، به چهنی ئهم هیوا قادر له شيعری (ئه و رۆژهی که دهمرم، باران له په نجه ره کهم ده دا) (9، ل 77) دا هیوا مردنی خۆی ده گيپرته وه، که ميک غه مباره له نه بينه کان و گول نه کرينه کان و نهمانی کات بۆ بونه هاوړی، دلگرانه له مردن نا به لکو له نه بينينه وهی غروب، له هاتنی به هار بی ئهم، له جولهي بی نامانی سروشت:

من به تنها دهمرم و له تاو قرچهي شکانی ئيسکی خۆم وه ک قرژال گويم له ته قيتی چرۆکان ناييت

جاريکی تر زهره قوته يه که ناخه مه وه هيلانه کهی خۆی و دهست به سه ره که روئيشکيکی سپيدا ناهينم

دلاوهر و سيوهيلي دهزانن مرۆفه کان پيوستيان به خۆشويستنه، به زوبانيکی شيرين، له ناخه وه تامی تالی ته نهايان چه شتوه و دهزانن مرۆف که مه حکوم کرا به ته نهايي، ده بيت کار بکريت بۆ رزگار بوونی به په يقيتک، به نيشاندانی په پوله يه که، فيرکردن بۆ گوپه له خستن، تا بگه نه بيستنی ناوازی سروشت. دلاوهر ديت دهنگه کان جيا ده کاته وه ئه وانهي که ميهر بانانه يه ئه وانهي که بهردهوام دلمان نازار ده دن و بی به ها بۆمان ده روانن:

بانگيک جياواز له و دهنگانهی که هميشه له کاتی کرپنی گيلاس دا

له کاتی سه واکردنی قه فه سيکی پر په پوله دا

له کاتی چرپنی سروده کانا

له کاتی گۆی رادتيان بۆ پياوئيکی هه ره له ته زه له وه چوار شانه

له ته له فزيون دا

ته ريقيمانده کاته وه، دلمان ده يه شيني و

ته فره مانده دا (3، ل 57)

ئهم دهنگه يه کيککه له وانهي که ژيان جوان دهکات، به پيچه وانهي ئه و دهنگانه وهی که ده بيت له کاته ناسک و جوانه کاندانهرم بدوين، که چي پرمان ده کهن له شان و له ته ريکردنه وه، ئهمه له و دهنگانه يه که حورمه تي په پوله و گيلاس و ته ليک گيا ناگريت، که سانيککه که ماده تاکه ئه رزشه لای و ميهره بانی فرۆشته به دلره قي و به دره فتاری، هه ره بۆيه دلاوهر به ئاماژه يه که جياي ده کاته وه و ده يه وي خۆی و دۆستانی له و تايپانه نه بن و به وشه يه که دلی هممووان خۆش کهن، له پارچه يه کی دا ده ليت:

ده توانم به به يانی باشيک

دوني له گه ل خۆمدا ئاشت که مه وه

بۆم هه يه بی ترس کلاوه کهم داگرم و

بۇ ژىئىكى زگپىر بچە مېمە وەو

بلىم خانم. رۆژتان باش! (3، ل81)

سىوھىلى لە شىعەرى (خودايە بۇ نە تکرەم بە قۇخ فرۆش) دا وەھا بېرىك دەھىنەت و کارى لە سەر دەکات:

سەوزە فرۆشەکان

لە کاتى عاشقانە ترين ميوه و سەوزەدا

تەر قمان دەکەنەو:

(هەلەبژاردن نىيە. لا چۆ خانم. بېرۆخالە)

لە وینەيە کى ديدا دەلى:

من جارنىك پیره مېردىکم بهوہ دلخۆشکرد، که پېم گوت:

(دەستت ماجدە کەم!) (6، ل71)

ئەمە ھەمان بېرى دلاوەرە بە زيادکردنى رېزگرتنى ميوه و سەوزە و چونکە بەشىكى سروشتن، دواتریش رېزى ئەو کەسەى کە مەبەستىتى دەستى کەوئت. ئەوہى زۆر جىگەى سەرنج بى لە شىعەرى ئەم شاعیرانەدا بەخشىنى وینەيە کى دیکەيە بە ميوه لە شىعەرەکانیاندا، بە درىژايى ئەدەبى کلاسیكى ئیمە شاعیرانىکمان ھەن کە شىعەرەکانیان پرە لە سىو و بەھى و لیمو کە بە درکە و خوازە بە کارھاتوہ بۇ پەسنکردنى سینەى خانمان و کچانى خۆشەوئستیان، ئىدى ميوهکانى دیکە وەھا جىگەيەکیان نەبوہ، تری وەک شەراب نمونەى ميوه يە کى دیکەيە، ئەمە جگە لە بەيتى فۆلکلور کە پرە لەو جۆرەچواندانە. بەلام ميوه وەک خوی دادەنرى لە ئەدەبىياتى نوئ و لە شىعەرى ئەم سى شاعیرەدا، جگە لە بەرزروانین بۆيان ھەندى جار سىفەتى مرۆيى پیدەبەخشن. لیروہ لە ھەلچونى واتايیەوہ ميوه دیتتەوہ جیى خویى و لە دیدىكى ترەوہ واتا وەردەگریت، دیدى پېرۆزى و رېزە بۇ سروشت، بۇ گىلاس بۇ ھەنار، ھەنجیر.

نالى وەک دامەزرینەى قوتابخانەى شەرى کلاسیكى کوردى، کاتیک دیت وەک شاعیرانى دیکەى ھاسى، پەسنى ژنىک دەدات و پېويستى بە بەکارھىنانى ھونەرە بالاکانى رەوانبېزى ھەيە، چوئراویک دینیت کە نزيك بیت لە پېچوئراویکەوہ تا بتوانى وینەيە کى شىعەرى بالائى لیسازبەدات، بۇ ئەمەش کۆمەلک شت دینى و مەبەستى جەستە ولەش ولارى ژنانى پیدەچوئیت، تەنھا وینەيە کى نیشانەدان دەدات لە ژیر پەردەى وینەيە کى دیکەوہ، بۇ نمونە لە شىعەرىكى دا دەلئت:

نەخل و رومان پیکەوہن، يان باغەبان وەى کردوہ

سەروى ھیناوہ لە سېب و بەى موتوربەى کردوہ! (12، ل546)

خوش له سهر سينه‌ی سهری هه‌لداوه دوو گۆی سهریه‌مۆر

مات و حه‌یرانم که عهر عهر که‌ی هه‌ناری گرتووه! (12، ل538)

له وه‌ها پارچه‌یه‌کدا ده‌رفه‌تی خویندنه‌وه نادری بۆ به‌به‌هاوه روانین له سێو و به‌هی وه‌ک ئه‌وه‌ی که هه‌یه و به‌شیکه له سروشت، به‌لکو گرنکه له‌و ناسته‌دا که سیفاتی هه‌ریه‌کی له‌وانه کۆکراوته و نیشاندراوه له‌ خامتیکی نادیاردا. به‌لام ئه‌ده‌بیاتی نوێ به‌ گشتی و شیعرێ ئه‌م شاعیرانه هه‌لوه‌شانندنه‌ی هه‌موو ئه‌و دیدانه‌یه بۆ میوه و هه‌ولیانداوه میوه وه‌ک ئه‌وه‌ی که به‌شیکه گرنکه و جوانی سروشته به‌یتریته ناو شیعره‌وه. سیوه‌یلی کاتیکی له‌ قه‌سیده‌که‌یدا له‌ دوای چهند دابرا‌نیکی بابه‌تی، ده‌یه‌وی له‌ دوای ده‌ست پیکردنه‌وه، بگاته شوینیک که بوونی ئه‌م ده‌گه‌یه‌نیت، خۆی ده‌باته‌وه به‌رده‌م سیبه‌ری سوری گیلان و له‌ ژیر دلۆپه‌کانی هیشوی قه‌زواندا خۆی ده‌شوات. ده‌ستبه‌رداری هونه‌ری شیعرێ نابیت ئاراسته‌ی چواندنه‌کان ده‌گۆریت و سیفاتی مرۆیی ده‌به‌خشیته هه‌ریه‌کێک له‌و میوانه‌ی باسیان ده‌کات (مه‌کری چواله، حیکمه‌تی داره‌به‌ن، سنگ‌فراوانی هه‌نار) له‌ سروشت و مرۆڤ وینه‌یه‌ک پیکدینیت که خالی نییه له‌ عیرفانیه‌ت و پره له‌ روانینی جو‌له‌تامیز و زیندوو بۆ هه‌موو ئه‌و شتانه. جگه له‌م قه‌سیده‌یه له‌ قو‌خفرۆشدا ته‌نها ئه‌و سیفاتانه‌ی میوه و سه‌وزه نیشان نادات، به‌لکو ده‌یانکاته نمونه‌یه‌ک تائیمه‌ش چاویان لیبکه‌ین و شتی له‌وانه‌وه مرۆڤبوون به‌ مانای وشه هه‌لگرین. (حیکمه‌تی شیرینی کاله‌ک، پرسیاره گه‌وره‌کانی شه‌مامه، ساده‌یی په‌ری سه‌وزی کاهو) ئه‌مانه به‌ هیند وهرگرتنی ئه‌و میوانه‌یه و به‌رزکردنه‌وه‌یانه له‌ ناستی خۆیان زیاتر و هه‌لچونی واتایی پێ به‌خشیون.

دلاوه‌ر قه‌ره‌داخی له‌و سیفات به‌خشینانه‌ی گه‌لیک زۆره و مه‌ودایه‌کی فراوانی وینه شیعریه‌کانی گرتۆته‌وه. (دالغه‌ی گه‌یوی به‌هی، له‌پی گه‌رمی گو‌له‌گه‌نم، ره‌شه‌ پێحانه‌یه‌کی زیز، تریه‌ی دلێ ده‌نکیک هه‌نار..)، له‌ هه‌مان کاتدا به‌ جیاوازی ئه‌وان هیواقدر گه‌لیک وینه‌ی شیعر دینیت که پراوپری میوه‌کان خۆیان به‌ واتای جۆراوجۆر مه‌به‌ستپیکه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ ته‌واوی ده‌ستبه‌رداری ئه‌و چواندنه‌ نابێ که ره‌گێکی قولی له‌ ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی ئیمه‌دا هه‌یه، وینه‌ی میوه‌گه‌لیک دینێ که نوێیه له‌ چواندندا و خالی خۆیی پێ نیشاندده‌ات:

لیوم وه‌ک قو‌خ قلیشاوه له‌شه‌رمان له‌ گه‌رمان

وه‌ک پینستی سیوه لاسوره ده‌سوتی، رومه‌تم له‌ تایی عه‌شق

فیچقه ده‌کا خوینیی من وه‌ک ئاوی میو (9، ل65)

له (بۆنی شه‌راب له‌ هه‌ناسه‌م دی) (8) که ئه‌زمونیکی هاوبه‌شی نامه‌ی خۆی و سه‌حه‌ر په‌ساییه، له‌ نامه‌یه‌کدا به‌شیکه ته‌واوی له‌ میوه و خرپی میوه‌کان ده‌دویت و له‌ وێوه تیروانین و چواندنه‌کانی گه‌لیک شاعیرانه و ئیستاتیکیانه ده‌خاته‌وه، خالی نییه له‌ چیژی سیکسی پیاوانه و ئه‌و دیده‌ی رۆژه‌لائییه‌ی که به‌رامبه‌ر به‌ میوه و به‌ستنه‌وه‌ی به‌ جه‌سته‌ی ژنه‌وه هه‌یه.

به شیوهیه کی گشتی دهتوانین بلین وینهکانی هەر سی شاعیر وینهگه لیکن له ئەدهبیاتی هاوچەرخدا نوین، ئەمەش وادهکات لهفەزایه کدا یهک بگرهوه و شیعریان جیا بیهتهوه له شاعیرانی دیکه ی ئەم قۆناغه، هاوکات له ناو خودی خوشیاندا جیا ببنهوه و هه لگری تایبه ته ندی خو یان بن.

پهراویز و سه رچاوه کان :

1. ابن عربی، سلیمان اولوداغ، ت. داود وفایی، نشر مرکز، چاپ دوم، تهران 1387
  2. بهرزان ههستیاری، سالتیک له نیگه رانی، بلاؤکراوه ی ئاراس، ههولیر 2008
  3. دلاوه ره داغی، مه له ک ریحان، چاپخانه ی رهنج، سلیمانی 2004
  4. دلاوه ره داغی، من له شاریکی زۆر دوورم، چاپخانه ی رهنج، سلیمانی 2008
  5. ریبوار سیوهیلی، زمانی عه شق زه مه نی ئەنفال، چاپخانه ی رهنج، کوردستان 2000
  6. ریبوار سیوهیلی، فه نتازیای خو اردن، له بلاؤه کراوه کانێ خه ندان بۆ په خش و وه شاندن، چاپی یه که م، ههولیر 2006
  7. زاهیر رۆژ به یانی، چیرۆکی هونه ری کوردی، ده زگای موکریانی، چاپی دووم، ههولیر 2008
  8. سه حهر ره سایي. هیوا قادر، بۆنی شه راب له هه ناسه م دی، چاپخانه ی رهنج، سلیمانی 2006
  9. هیوا قادر، سیوی سوور، ده زگای چاپ و بلاؤکردنه وه ی ئاراس، ههولیر 2004
  10. هیوا قادر، ئەوه ی دنیا رزگار ده کات جوانییه (کۆمه ل دیدار)، کتیبی یانه ی قه له م، سلیمانی 2009
  11. هیوا قادر، یار له باخه، کتیبی یانه ی قه له م، سلیمانی 2009
  12. نالی، دیوانی نالی، انتشارات کوردستان، چاپی یه که م 1380
- * ناونیشانی باسه که دپه شیعرێکی ریبوار سیوهیلییه.